

IBJÖRNEBORG SOURANDRARNAS FOTSPÅR PÅ LAND OCH HAV

Scipsit Anita Sourander, convertit Camilla Sourander

Sourandrarna var redan tidigt i farten på den underbart vackra september morgonen när morgondimman ännu vilade på vägkrokarna. Flertalet bilar kom från Helsingfors hållet, men även från Åbo och Österbotten hade man startat mot Satakunda. Målet var att samåka till Björneborg för att sedan undersöka orsakerna till Björneborg Sourandrarnas blomstran och försvinnande samt för att finna en förklaring till varför ingen Sourander fanns kvar i Björneborg för att möta oss vid ankomsten till staden.

Samling av gruppen skulle ske vid Amado Hotellet mitt på dagen. Hotellet var lätt att finna då det låg mitt i stadens centrum. Skicket på hotellet var kanske inte det bästa, men ingen klagade eftersom personalen bemötte oss så vänligt. Stadsturen påbörjades när alla deltagare efter vissa telefonsamtal lyckligt anlant till hotellet. Buss med chaufför väntade redan runt hörnet och som sedan troget transporterade oss runt i Björneborg.

Bussfärden gick längs Kumo älv strand där även vårt kryssningsfartyg Charlotta trafikerade vid Södra hamnen.

Vår utmärkta guide påbörjade vår omfattande rundtur "Björnringen" som vi beställt, under vilken även Björneborgs legendariska öl omnämndes. Vår första etapp var Satakunda museum där vi bl.a. bekantade oss med Jacob Souranders Eolides fartygs porslin. Guiden hade bekantat sig väl med Souranders historia och museet hade på vår begäran lagt fram två stycken präktiga bålskålar. Flaggorna på de på bålskålarna avbildade fregatten gjorde oss konfunderade: Rysslands eller Hollands flaggor? Som borgare och skeppsredare hade Sourandrarna en betydande ställning i Björneborgs historia under 1700-1800-talet. Numera finns dessvärre inte längre släkt kvar i Björneborg. Det är inte heller en slump att fartyget Eolides finns på släktföreningens logo. Vår grupp hade varit intresserad av en längre guidning på Satakunda museét, men följande etapp väntade redan.

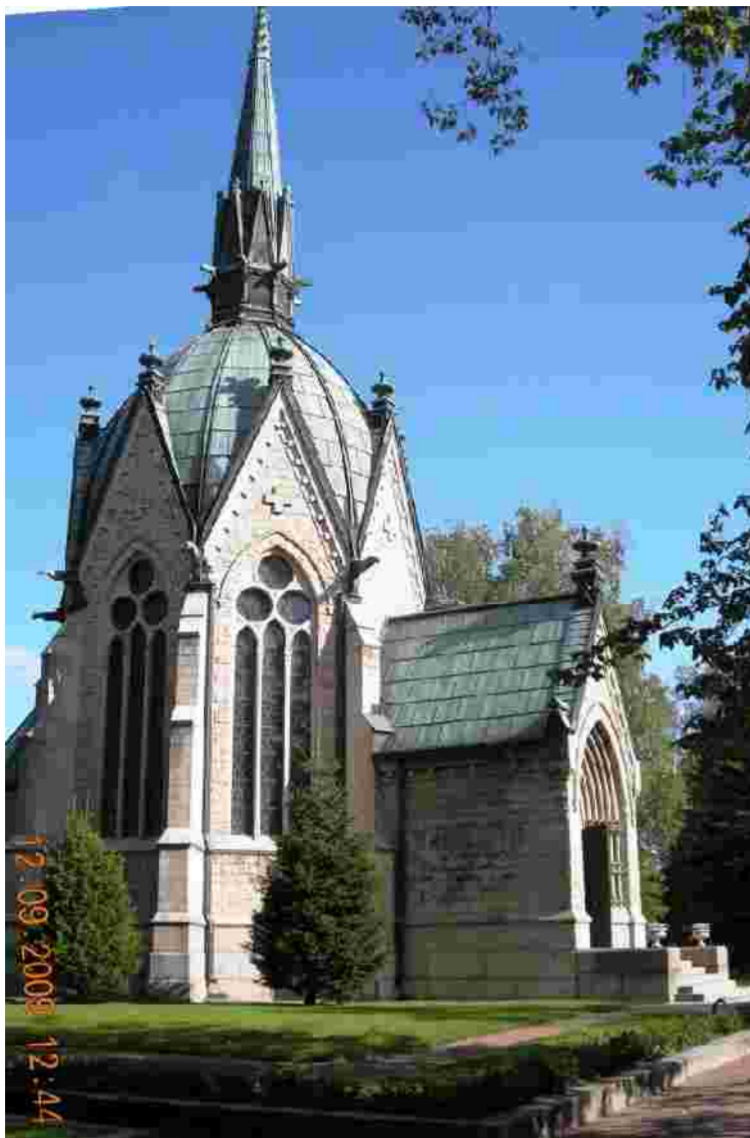

Vi åkte runt i stan med buss och såg kyrkor, fabriker, kulturbyggnader och det bevarade låga trähusområdet. Bränder har haft en stor inverkan på de som finns kvar av gamla Björneborg idag. Björneborgs Björnen - ölet och ishockeyn - lär även de tillhöra en gångens tid och i den stora fabriken utövas främst kulturproduktion. Björneborg är inte endast en skorstensstad, utan intressant och delvis vackert restaurerad.

Stadens attraktion ökas av dess läge vid Kumo älvens strand. Kirjurinluoto, som är en ö i älven, är en utmärkt motionspark och Porin Jazz samt andra musikevenemang fungerar såsom dragplåster på somrarna.

Bussen stannade vid den gamla

gravgården emedan solen sken. Vår utmärkta guide som redan hunnit ge instruktioner om var Sourander gravarna fanns sade adjö till gruppen. Vi fortsatte sedan till Juslenius mausoleum där vår nya guide redan väntade. Mausoleet gjorde ett djupt intryck på alla besökare, men djupast på dem som inte tidigare sett det med de legendomspunna Gallen-Kallela målningarna. Efter mausoleets kosmologiska stämning var det dags att återvända till hotellet där vi avtackade vår utomstående chaufför, som visade sig vara sitt bolags verkställande direktör. Inte underligt att allt flöt på så väl.

Efter en kort vilopaus var det dags för kryssningen till Räfsö, som vi hade planerat såsom höjdpunkten på dagen. Den korta promenaden genom staden gick utan besvär, visserligen smet en liten grupp iväg med taxi. På skeppsbron väntade redan Christer, som pratade med skepparen. Det visade sig att

skepparen hade cykling såsom hobby och till all lycka hade han kommit cyklande till fartyget, ty strax därefter hade vi behov av cykeln: Då skum redan porlade i glaset som höjdes till en lyckosam färd råkade Uffe fråga när det skulle

vara dags för hans föredrag. Planen var ju att Uffes skulle föredra när kaffet serverades under återfärden, men för honom kom detta som en överraskning – och det visade sig att hans anteckningar var på hotellet. Utom panik, helt sansat och lugnt frågade Uffe om han skulle kunna få låna skepparens cykel. Det fick han! Fartyget var reserverat helt och hållet till vårt förfogande och kunde därför vänta några minuter före avfärden. Man kan förmoda att ett inofficiellt rekord i stadscyklning uppstod, eftersom Uffe exakt 12 minuter senare återvände med anteckningarna. Cyklisten hade nog haft det svårt, staden var helt främmande och ingen karta hade han heller. Desto mera enastående var Uffes sportrekord, speciellt för en som strax innan fyllt 60 år och blivit morfar.

Under hela kryssningen sken solen varmt, men höstvädret hade redan anlänt och temperaturen förblev under 18 grader, för övrigt var vädret förträffligt.

Sourandraperna trivdes gott och väl på däck, delvis insvepta i rederiets filtar, emedan de väntade på måltiden.

Det fanns åtskilliga grupper med metspön på bägge sidorna av älven. Landskapet hade fortfarande sin sommarskrud och man promenerade under samtal omkring i mindre och

större grupper.

Supén, som släktföreningen bjöd på, bestod av en "Cocktail på floden", som ansågs vara riklig, färggran och läcker.

Föreningen bjöd t.o.m. på schnaps, således var ett potpurri av snapsvisor givetvis på sin plats och stämningen var hög. Raimo, Uffe och Mauri ledde turvis stämningsfulla och raska visor på både svenska och finska. Nu var

gruppen mätt och belåten samt redo att ta itu med en rundvandring i Räfsö och uthärda dess strapatser.

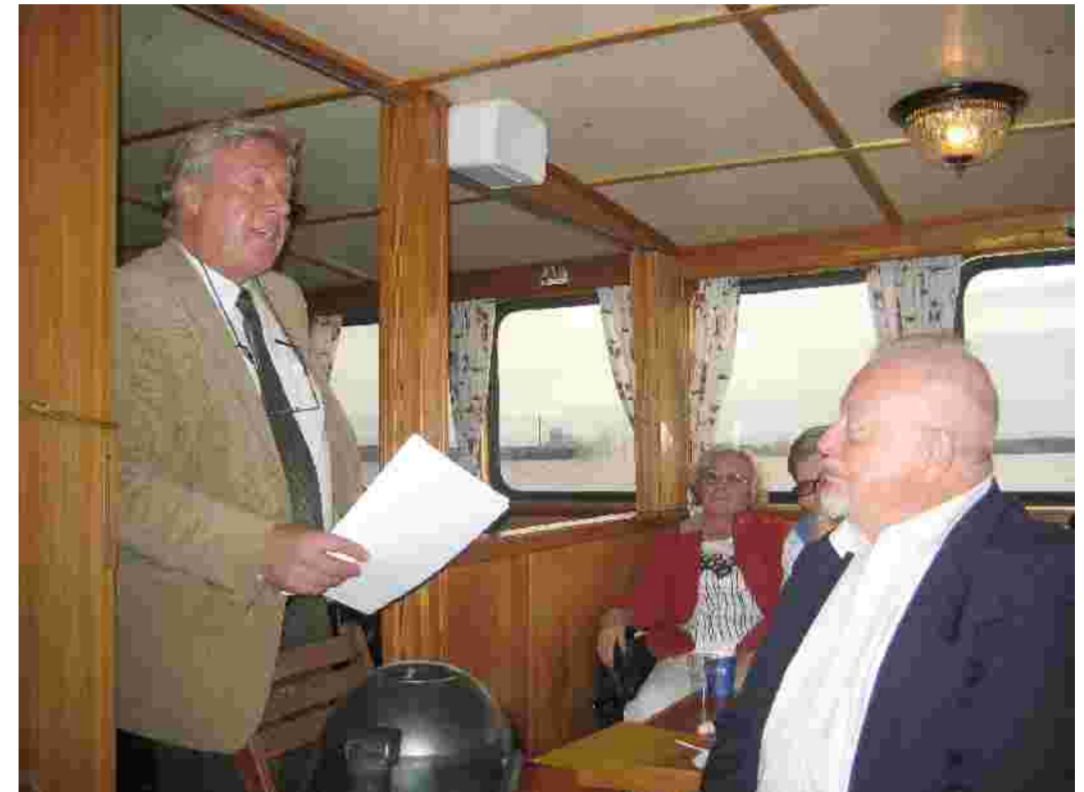
stadens beslutsfattare, var till även Sourandrarna i sin tid har hört.

Nu på lördagskvällen var hamnen och det närbelägna villaområdet mycket stillsamma. Vi promenerade omkring och blev förvånade över de helt nya och något egendomliga villorna bland vilka också Eino Gröns havsstrandshus kunde skönjas. Efter promenaden steg vi ombord vid en annan kaj, där vårt fartyg och Raimo trofast väntade på oss.

Fjärran han dröjer..., ehm, d.v.s. ligger Räfsö från stan. Räfsö är ju Björneborgs hamn med sina bullrande kajer, kranar och pråmar. Landstigningen omkring Bottenviken har från och med istiden kontinuerligt varit betydlig, vilket har medfört problem för städerna på kusten. Så har det varit även i Björneborg, där hamnen och dess läge ständigt har varit under diskussion och krävt åtgärder från

Vi trängdes alla till fartygets salong, där kaffeserveringen som föreningen bjöd redan stod på bordet. Uffes föredrag (som var lyckligt i behåll) var verkligen intressant och det var mysigt med kaffe och kaka. Vi lärde oss att

Sourandrarna hade varit både aktiva och framgångsrika på olika områden, vare sig det rörde skeppsrederiverksamhet, äktenskap eller högsta ämbeten i staden. Alla nu levande släktingarna har Björneborgaren Jacob Erlandsson Sourander som stamfader.

Det var ju hans porsliner och bålskålar med

den avbildade fregatten Eolides som motiv, som vi tidigare hade beundrat på Satakunda museum.

Återfärden till skeppsbron i Björneborg gick trivsamt, men i hamnen när vi fått fartyget fast började det ösregna. Det enda som kunde göras var att tillkalla några taxin.

Vi fortsatte den mysiga samvaron i Amados restaurant, fastän en del av oss hade direkt från skeppsbron styrt kosan hemåt. Det var trivsamt, var och en hade i sin tur ordet och

berättade om vad som varit imponerande under dagens lopp. Kryssningen med program och Uffes föredrag fick mycket beröm. Sourandrars betydelsefulla insatser i Björneborgs historia, det enastående mausoleet, sammanknytningen av liv och död vid varje stund, guidens livfulla historier, den positivt överraskande stämningen i Björneborg, trevliga diskussioner mellan släktingarna i olika åldrar, - allt detta och mycket mera förblir ständigt i minnet från sammankonsten i Björneborg.

Ett stort tack riktas till vår ordförande Mauri för utflyktens framgång, för att det var han och hans hustru Sointu som skötte om alla förberedelser samt navigeringarna under dagens lopp!